

Byt zdobí hlavně obrazy otce – Josefa Němce – i další vzpomínky na rodiče, kteří měli rádi starožitnosti.

I v předsíni – hale je dostatek místa na umělecké předměty i na, svoji funkci plnící, starožitnou skříň.

MARTIN NĚMEC

EMIGROVAL Z MALÉ STRANY

Srdce malíře, hudebníka, skladatele i spisovatele Martina Němce tak dlouho patřilo Malé Straně, až z toho málem – obrazně řečeno – dostalo infarkt. Měl sice z oken bytu výhled na Malostranské náměstí i Mosteckou ulici, ale kvůli turistům se tam už ani spát nedalo. A to i rocker občas musí. Takže si už téměř tři roky se ženou Janou pochvalují bydlení na pražských Vinohradech.

S Riegrovými sady přes ulici a vzrostlými kaštany ve vnitrobloku (okno ložnice) se do jejich života vrátil klid. Pokud nepočítáme temperament čtyřměsíčního štěněte, které dostali od syna k Vánocům.

„Když jsem se tu poprvé vzbudil, bylo takové ticho, až jsem se lekl, zda jsem neohluchl jako Bedřich Smetana,“ vzpomí-

ná se smíchem Martin. To by byl, při současném dokončování alba jeho kapely Li-li Marlene, problém.

DOBROVOLNÉ OPUŠTĚNÍ POZIC

„Malou Stranu máme moc rádi a prožili jsme tam snad pětadvacet let. Nejprve jsme bydleli na Hradčanech, pak v Míšen-

ské – kousek od Kampy, kam si chodily naše děti hrát. To bývala opravdu romantika! V posledním bytě na Malostranském náměstí to ale po sedmi letech už vážně nešlo. V létě se nedalo ani větrat kvůli davům hlučících cizinců. Byt to byl sice atraktivní, ale jak to říci – spíš na návštěvu než na bydlení. A hlavně mám pocit, že se z Malé Strany odstěhoval genius loci. Jana Nerudu ani

Egona Bondyho tam už nepotkáte,“ říká Martin. „S Bondym, na rozdíl od Nerudy, jsme se přátelili,“ smějí se Němcovi.

„Občas zajdeme za kamarády do hospody U Hrocha, nebo do Malostranské Besedy (kde pravidelně koncertuju), ale pak se těšíme domů na Vinohrady,“ shodují se manželé, kteří se seznámili při studiích na střední uměleckoprůmyslové škole nedaleko jejich současného domova.

NÁVRAT NA ZELENÉ PAHORKY (VINOHRADSKÉ)

Vinohrady nejsou pro Martina neznámé. Krátce tady, jako malý kluk, bydlel s rodiči (otec Josef byl významný re-

Citlivě zrenovovaný byt si rozumí se starožitnými solitéry i současným nábytkem.

„KDYŽ JSEM SE TU POPRVÉ VZBUDIL, BYLO TAKOVÉ TICHO, AŽ JSEM SE LEKL, ZDA JSEM NEOHLUHL JAKO BEDŘICH SMETANA.“

staurátor a malíř, matka výtvarnice), a hlavně má dvě desítky let v této lokalitě i svůj malířský ateliér. Brzy se ale jeho obrazy budou stěhovat, protože (na nedalekém Žižkově) našel tento renesanční umělec nové místo pro malování, i pro malé studio, ve kterém tvoří hudbu.

„V bytě pracuji, kromě psaní (textů, scénářů, povídek), minimálně. Člověk má odcházet někam do práce. Ateliér je krásný, ale šesté patro bez výtahu – to je trochu vražedné. Po padesátce se mi zdá, že je tam každý rok další patro navíc. Když si zapomenete sirky, tak se z vás stává nekurák,“ usmívá se Martin a pochvaluje si: „Muzice se věnuji přes třicet let a malování od dětství, ale poprvé budu mít na jednom místě klávesy s počítači i malířský stojan. Ve studiu jsme s kolegou Pavlem Nedomou začali hned naplno prací na novém albu Vrány a havrani.“ Radové – druhé album Lili Marlene s vynikající zpěvačkou Dášou Součkovou se, kromě „domácích“ příprav, natáčí v mimopražském studiu SONO.

„Poprvé v životě jsem světil produkci někomu jinému,“ přiznává Martin, kromě

jiného kapelník legendární kapely Precedens. „Milan Cimfe je nejen bezvadný zvukař (spolupracoval s Čechomorem, Lucií a Kabátem, s Davidem Bowieem) a muzikant, ale i skvělý člověk. Teď už nás čeká mix nahrávky, krásná práce a neuvěřitelná alchymie.“

Hledání nového bytu měla na starost paní Jana, podobně jako další organizační věci v životě rodiny i při uměleckých počinech manželských.

„Má představa byla jasná – byt blízko parku a centra, v tichu. Už jsem toužila vidět místo lidí stromy. Tady si dnes připadáme pomalu jako na vesnici a přitom jsme pár minut od náměstí Míru, od Václaváku. Martin tomu tady říká zelené pahorky vinohradské. A můžeme tady mít, k naší radosti, i toho psa.“

ČESKÝ RÁJ NĚMČŮ

„Vůbec jsme neměli tendenci opouštět Prahu, jak nám radili někteří lidé – máme rádi společnost, a hlavně máme po rodičích chalupu v Českém ráji, kde to milujeme, tak proč si hrát na venkov v satelitní Praze?“ konstatuje Martin.

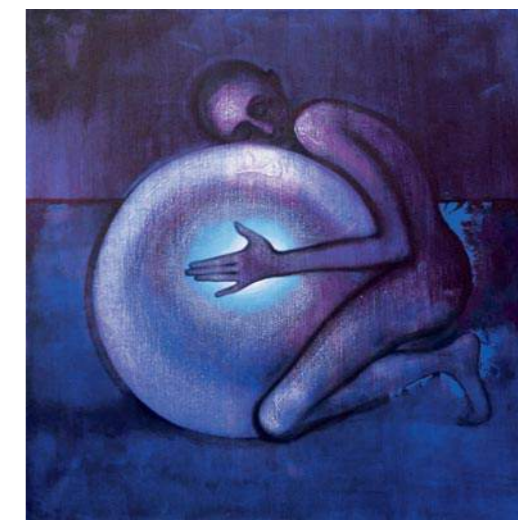
V ložnici nyní mohou mít otevřené okno třeba celou noc a ticho je i nad ránem!

I kuchyň je prostorná a světlá místnost s vysokými stropy.

Velká pieta, olej na plátně, 145x145 cm, 2010

Perla, olej na plátně, 80x80 cm, 2012

Na chalupě trávil od svých jedenácti let každé prázdniny a vyrůstaly tam i jeho děti. „Miluju ten romantický kraj. Za rodiči sem často jezdívali přátelé jako Josef Kemr, Pepík Vinklár a malíři Vladimír Komárek a Josef Jíra, který byl rodákem z nedaleké Malé Skály a chalupu nám pomohl opatřit.

Byly to krásné dny dětství – znám tam každý kámen. Chalupu v životě neopustíme, naopak jsme ji teď zrenovovali a už se těším, až tam začnu zase malovat a relaxovat. Hned, jak na jaře vyjde nové album

Lili Marlene, tak se tam i s pejskem utábořím.“

RODINNÝ PRECEDENS

Dcera našich hostitelů Magdaléna je majitelkou cvičitelské licence jezdeckví na plný úvazek. „Stejně jako Jana miluje koně a tráví s nimi mnoho času. Někdy jim to trochu závidím,“ říká Martin.

Syn Jan pokračuje ve výtvarné tradici rodiny a žije jako propagační grafik. „Takže chudák samozřejmě dělá i plakáty na naše koncerty a obaly na desky. Vloni mě měl

už plné zuby, protože jsme během krátké doby vydávali dvě alba – Precedens s Janem Saharou Hedlem pod názvem Co nám zbejvá a třicetiletý výběr Precedens s Bárou Basikovou a Petrem Kolářem. Jsem ten hrozný typ, který nechává pořád něco předělávat a opravovat, takže jsme si už lezli na nervy. Abych byl přesnější – spíše já Honzovi,“ směje se Martin Němec.

„Jsem rád, že obě děti mají svou profesi. Já jsem si vlastně nedokázal vybrat, a tak neustále pendluji mezi malováním, muzikou a psaním. Asi nejsem tak úplně dospělý.“